

Soạn Tập làm văn: Luyện tập miêu tả cây cối

Câu 1 trang 83 sgk Tiếng Việt lớp 4 Tập 2

Tả một cây có bóng mát (hoặc cây ăn quả, cây hoa) mà em yêu thích

Trả lời:

Bài 1: Tả cây phượng vĩ

Giữa sân trường tôi, sừng sững một cây phượng đang nở rộ những chùm hoa thắm tươi như báo hiệu cho chúng tôi một mùa hè nữa lại bắt đầu. Cây phượng đã nhiều tuổi lắm rồi. Thân cây to đến đến mấy người ôm không xuể. Dưới gốc phượng có đến mấy cái rễ to, nhỏ khác nhau. Cái thì trồi lên trên mặt đất vài mét mới chui xuống dưới. Cái thì nửa trên mặt đất, nửa nằm sâu dưới đất. Cái thì ngoằn ngoèo, cái thì thẳng đuột. Tán phượng xòe rộng ra như cái dù phi công trùm lấy một khoảng sân rộng, che bóng mát cho tụi nhỏ chúng tôi. Trên những cành phượng cao tít, chim chóc thường đến đây ca hát líu lo, làm cho sân trường không chỉ rộn ràng tiếng trẻ thơ mà còn âm vang cả một bản hợp xướng yêu đời của người và chim. Giữa khoảng trời mênh mông, những chùm phượng nổi lên một màu đỏ rực như có ai đó bắn lên một chùm pháo hoa trong đêm giao thừa đón mừng thiên niên kỉ mới: Đây là hình ảnh đọng lại trong tâm tưởng tôi mỗi khi tiếng ve sàu bắt đầu râm ran trên các cành phượng và phượng bắt đầu ra hoa rồi hè đến. Hè sắp về là y như phượng khoe sắc, là dấu ấn thời gian thúc giục tụi nhỏ chúng tôi mau mau luyện bài chuẩn bị cho kì thi sắp tới, và cũng là khoảng thời gian chuẩn bị tinh thần chia tay nhau trong mầu tháng hè đầy bịn rịn và nhớ nhung. Rồi đâu nữa, những trang lưu bút hồn nhiên, ngây thơ nhưng chứa đầy những cảm xúc tình bạn. Trong ấy, có thể là những chuyện buồn, vui với những cánh phượng hồng ép khô thành con bướm màu huyết dụ, gọi nhớ ngày học bên nhau dưới gốc phượng này. Rồi sau nữa, những cơn mưa mùa hạ sẽ đến, xác phượng trải khắp sân trường đỏ hồng như xác pháo. Và biết bao bạn học sinh cũng như tôi cảm thấy xót xa trước những cánh hoa rơi tả. Nhưng rồi sau đó, hè qua đi, năm học mới lại đến, phượng bắt đầu nhú chồi, đâm lộc... cứ thế, cứ thế phượng lại ra hoa, thấp đỏ cả một vùng trời, báo hiệu năm học sắp kết thúc. Và hè đến... Giã từ những cánh hoa phượng thắm, lòng tôi lại cảm thấy xao xuyến băng khuâng khi phải chia tay với cây phượng thân yêu, chia tay với những người bạn cùng học với bao nhiêu lưu luyến nhớ nhung...

Bài 2: Tả cây bàng

Sân trường em có trồng rất nhiều cây bóng mát: cây phượng vĩ, cây xà cừ, cây bàng lẵng,... Cây nào cũng đẹp, cũng xanh tốt. Nhưng em thích nhất là cây bàng được trồng ở trước cửa lớp 4B của em. Em không biết cây được trồng tự bao giờ. Em chỉ biết, ngay từ ngày đầu tiên em cắp sách tới trường thì cây đã đứng ở đó rồi. Từ xa nhìn lại, cây bàng như một chiếc ô xanh khổng lồ và mát rượi. Đến gần, cây sừng sững, tỏa bóng che mát cả một khoảng sân trường. Rễ cây to, dài, đâm sâu xuống đất. Có những rễ nổi lên mặt đất như những con rắn bò ngang dọc. Nhưng những con rắn này hiền lắm, chẳng cắn ai bao giờ đâu! Chúng chỉ ngày đêm âm thầm, hút chất dinh dưỡng để nuôi cây. Gốc cây được nằm trọn vẹn trong chiếc bồn xinh xắn hình vuông được bác thợ lê ốp gạch đỏ. Thân cây cao, to, đầy bướu và có nhiều sẹo. Xen giữa những vết sẹo là các đám mốc trắng giống như những bông hoa có nhiều hình thù, càng làm tôn lên vẻ đẹp cổ kính

cho cây. Từ thân cây mọc ra rất nhiều cành. Các cành vươn dài, vươn rộng để đón ánh nắng mặt trời. Từ các cành, lá mọc ra rất nhiều. Lá bàng chuyển màu theo từng mùa. Mùa xuân, khi những hạt mưa xuân bé nhỏ, mềm mại rơi xuống, đánh thức mầm non trên cây thức dậy, cây bàng như có hàng ngàn ngọn nến lung linh, kì ảo. Sang hè, lá chuyển sang màu xanh đậm, đan kín vào nhau, làm cho những tia nắng xuyên qua chỉ còn là màu ngọc bích. Từ ngày vào lớp 4, thắm thoát đã ba tháng trôi qua, chúng em lo học hành rồi lâu cũng quên mất màu lá bàng. Giờ đây, cây bàng đã rụng gần hết quả, chỉ còn mấy quả chín mọng còn sót lại trên cây. Lá bàng không còn là màu xanh đẹp đẽ nữa mà là một màu úa vàng, rồi chuyển sang màu đỏ, từng chiếc từng chiếc rụng xuống đất. Cuối đông, những chiếc lá cuối cùng lìa cành, từ giã thân mẹ đơn sơ, nhường chỗ cho các em bé sắp chào đời. Cây bàng đối với chúng em chẳng khác nào người bạn thân thiết. Cây không chỉ tô thêm vẻ đẹp cho ngôi trường thân yêu của em mà còn có rất nhiều ích lợi. Những buổi đi học sớm, em ngồi ôn bài dưới gốc cây. Vào giờ ra chơi, chúng em lại nô đùa ở đó. Chúng em không sợ nắng vì đã có cây che cho chúng em. Dưới bóng cây là nơi chúng em kiến bao nhiêu trò chơi tinh nghịch của chúng em. Các bạn trai chơi đá bóng, chơi đuổi nhau,... Còn bọn con gái chúng em chơi nhảy dây, đá cầu, đọc truyện,... Em yêu cây nên em không bao giờ bẻ cành hay vặt lá. Khi có người làm hại cây, em ra ngăn lại. Em sẽ bảo vệ cây để các bạn khác cũng có những kỉ niệm đẹp về cây như em.

Bài 3: Tả cây đu đủ

Ngay ở giữa vườn, ba em trồng một hàng năm cây đu đủ. Cây nọ cách cây kia chừng hai mét. Đó là giống đu đủ lùn, dễ sống và rất mau ra trái. Cây chỉ cao hơn đầu em một chút. Thân cây màu nâu mốc. Dấu vết của những cuống lá đã rụng chỉ chít trên thân. Cuống lá đu đủ là một ống rỗng khá dài. Chúng em thường lấy cuống lá cắt ngắn độ gang tay, vát nhọn một đầu, làm kèn thổi rất vui tai. Lá đu đủ lớn, hình dáng giống như một bàn tay xoè rộng. Từ nách các cuống lá, những bông đu đủ màu trắng ngà, to bằng ngón chân cái đã nhú ra. Trái non nằm lọt thỏm giữa những cánh hoa. Trái đu đủ lớn rất nhanh, màu xanh thẫm. Hàng chục trái lớn nhỏ đeo chi chít, san sát bên nhau xung quanh ngọn, trông thật thích mắt! Đu đủ chín cây hái xuống để một vài ngày sẽ có màu vàng thẫm, vị ngọt và thơm, ăn rất bổ. Đu đủ là loại cây rất quen thuộc rất dễ trồng. Em thích được cùng ba chăm sóc cho hàng cây đu đủ của nhà em. Bài làm tả cây tre của bạn Nguyễn Duy Hưng lớp 4A trường tiểu học Quang Trung Quảng Ninh Làng Vân Gia quê em nằm cách thị xã Sơn Tây chỉ khoảng hai cây số. Từ xa nhìn lại, làng giống như một hòn đảo xanh ngắt nổi lên giữa cánh đồng bát ngát. Bao bọc xung quanh làng là những lũy tre đã hàng trăm năm tuổi. Rễ tre, gốc tre, tay tre ken dày đặc. Bên cạnh những cây tre đã trưởng thành cao nặng chục mét, đót dài, to, màu xanh thẫm là những cây tre non lá mỡ nang, đoạn gần dưới gốc vẫn còn bẹ ốp lấy thân. Nhỏ hơn nữa là hàng loạt mầm măng mới nhú nhọn hoắt, cứng cáp, khoẻ mạnh, xuyên đất cứng mà trồi lên. Họ nhà tre luôn sống bên nhau, đời này nối tiếp đời kia, tạo nên lũy, nên thành. Tre dẻo dai, bất chấp nắng mưa, bão tố. Trong cuộc sống hằng ngày của người nông dân, tre luôn luôn có mặt. Những ngôi nhà dựng bằng tre vũng chãi và thoáng mát. Bàn ghế tre, giường tre, chõng tre, nôi tre, trạn bát, rổ rá, nong nia, dầm sàng, cối xay lúa... tất cả đều được làm từ cây tre thân thuộc. Với tuổi thơ chúng em, vào lớp Một là đã tập đếm bằng que tính tre. Lớn hơn chút nữa thì chỉ cần mười que chuyề tre vót nhọn dài cỡ chiếc đũa và một quả bưởi non bé bằng nắm tay là có thể chơi với nhau cả buổi thật vui bên chái nhà hoặc trước sân đình. Các bạn nam thích thả diều ngoài cánh đồng. Những chiếc diều khung tre dán giấy, trên lưng gắn chiếc sáo trúc, lúc bay lên cao phát ra những âm thanh vi vu văng vẳng trong gió chiều, gợi khung cảnh làng quê thanh bình, yên ả. Đêm trăng sáng, còn gì thú vị hơn được nằm ngửa trên chiếc chõng tre kê ngoài sân, mê mải hát đêm. Một ông sao sáng, hai ông sáng sao, kìa ba ông sao sáng... Em yêu cây tre mộc mạc, giản dị mà

dẻo dai, cứng cáp. Cây tre gắn bó với dân tộc Việt Nam đã mấy ngàn năm và sẽ còn tồn tại mãi mãi trên quê hương, đất nước yêu dấu của chúng em